

PRESENTACIÓ DEL MANIFEST ' A FAVOR DEL PROGRÉS DE CATALUNYA'. 23 OCTUBRE. 12.30

Antoni Torres, president de la sectorial de Salut i Social de PIMEC

El nostre sector, la salut i el social, necessita molt especialment estabilitat, donat que treballem amb persones fràgils, malaltes, amb capacitats diferents, envellides o dependents i, per tant, les seves necessitats no són ni modificables ni ajornables, en ser intrínseques a la persona. Persona que, paral·lelament, té dret a la qualitat més gran de vida possible.

En conseqüència, el nostre servei no pot variar, sigui quin sigui l'entorn, el sexe, les creences, la ideologia, l'economia o l'origen. I per poder oferir-lo amb la qualitat esperada i desitjada, tenint en compte, a més, que som petites empreses o professionals autònoms, i que aportem cohesió social i equitat, és imprescindible l'estabilitat, i aquesta, només es pot aconseguir amb el diàleg i amb l'absència de violència. Sense diàleg no hi ha estabilitat, sense estabilitat no hi ha inversions i sense inversions no hi ha llocs de treball, un altre dels béns més preuats que entra en risc.

Demanem doncs, a tothom:

- 1- Que es preservin els drets dels ciutadans a l'atenció sanitària i social, evitant que res ho impedeixi.
- 2- Que aquesta situació no afecti negativament les condicions de treball dels professionals que la desenvolupem, tant en l'entorn públic, com en el privat, doncs la nostra activitat va des de la investigació fins a un molt important sector de turisme sanitari; des de l'acompanyament i formació dels que tenen capacitats diferents fins els més dependents, tan físicament com intel·lectualment, des del tractament més complex a la dispensació a la farmàcia. Però en tots els casos sempre amb professionals del més alt nivell, mundial en moltíssims casos, que diversifiquen l'activitat, creant llocs de treball de qualitat i, a la fi, aporten recursos a la nostra economia global, tan i tan necessaris per cobrir les necessitats socio-sanitàries públiques.
- 3- Que es treballi per assolir, mitjançant el diàleg, el clima de convivència habitual el més ràpid possible.

Cal assolir-ho, ja que de la nostra feina, de la normalitat i l'estabilitat, en depèn la salut, la cura i el benestar de tots.